720/05

Den 1. april 2005 blev i sag nr. 64.334:

xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager over selskabets sagsbehandling, herunder at klageren har tegnet forsikring med fast præmie med den virkning, at 2 anmeldte skader ikke anses for belastende, at en skade anerkendes som hærværksskade, at der fremsendes revideret skadeopgørelse, og at klageren får mulighed for at vælge selv at betale 2 skader.

Selskabet har i skrivelse af 14/7 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

> "For det første kræves bilforsikringen overført til forsikringsformen LB Fastpræmie fra det tidspunkt, hvor produktet første gang var beskrevet på vores hjemmeside. Vores bilforsikringsportefølje har siden 1998 befundet sig på to forskellige forsikringsformer, hvor al nytegning siden da er sket på en såkaldt vognmærketarif, medens den tidligere indtegnede del af bestanden dengang fik tilbud om at overgå til ny tarif eller kunne forblive på gældende tarif med tarifering efter vægt eller oprindelig nyværdi. Den 1. oktober 2003 lancerede vi et nyt produkt; LB Fastpræmie, ved nytegning og varslede den bestående bestand på vognmærketarif til overgang til det ny produkt fra 1. november 2003 og løbende pr. hovedforfald. I februar 2004 varslede vi den del af bestanden, der som klageren, befandt sig på den oprindelige tarif.

Det er vores opfattelse, at fremgangsmåden er i overensstemmelse med retningslinjerne for ændring af forbrugerforsikringer. Vi ville ikke have kunnet overføre vores medlems forsikring til det ny produkt uden forudgående varsling, bl.a. på grund af højere selvrisiko på produktet. Det forhold, at vores medlem har kunnet orientere sig om det ny produkt på vores hjemmeside og ved at bede om informationsmateriale ændrer ikke herved.

For det andet kræver vores medlem, at skaden, som skete den 11. marts 2004, behandles som en hærværksskade og ikke som en påkørselsskade. Vores stillingtagen fremgår af korrespondancen, men vi vil gerne påpege, at de skader, som beskrives ifm. skaden, meget vel kan hidhøre fra påkørsler af andre køretøjer end biler, fx. cykler, ikke mindst på baggrund af vores medlems beskrivelse af forholdene på skadestedet. Vi har tidligere valgt at behandle de 3 skader som een og vil vedstå dette, men vi kan ikke hverken i taksators vurdering eller i klagerens argumenter finde grundlag for at behandle skaderne som hærværk.

For det tredje beder vores medlem om reduktion af reparationsomkostningerne for så vidt angår tillæg for metallak på de to fakturaer for udbedring af skaden den 11. marts 2004. Dette beror på en misforståelse, idet der ikke er tale om tillæg for metallak, men tillæg for maling med 2-lags lak, for hvilket gælder samme som tillæg for metallak. Taksatorrapporten er ikke udformet, så den egner sig som generel information, men kræver kendskab til den terminologi, som rapporten benytter. De tekster i rapporten, som vores medlem tolker, indeholder oplysning om den konkrete bils lak og lakering i forbindelse med reparationen. Teksterne lyder: '2-LAGS METALLIC'. Teksten skal læses: '2-LAGS/METALLIC' idet tillægget for 2-lags lakering som nævnt er det samme som for metallak.

For det fjerde ønsker vores medlem at tilbagekøbe de to skader. Uanset forsikringsvilkårenes bestemmelser om tidsfrist, vil vi være indstillet på at imødekomme dette ønske.

Vi vil gerne knytte en bemærkning til vores medlems brev af den 6. juni 2004. Det fremgår af brevet, at vores medlem har ringet til os i januar 2004 og derefter har

modtaget en e-mail, som skulle vise, at der var sjusket med varslingen af LB Fastpræmie. Vi vedlægger print af e-mails og kopi af brevveksling med vores policeafdeling, hvoraf det fremgår, at den forkerte oplysning, som vi gav klageren, beroede på at klageren ikke havde oplyst, at han var udsat for en kollisionsskade den 23. januar 2004, inden vi blev kontaktet."

Hertil har klageren i skrivelse af 9/8 2004 til nævnet bl.a. anført:

"1. Vi som medlem af Lærerstandens Brandforsikring har fået oplyst via selskabets hjemmeside at begrebet LB-Fastpræmie var indført idet selskabet skrev 'vi har indført…..' hvilket kraftigt indikerer også gælder for min bilforsikring. Senere får jeg denne oplysning bekræftet af informationsbilag af september 2003 tilsendt mig efter opfordring. Altså må jeg ud fra disse to forskellige informationer fastholde at ordningen er indført. Der er ingen forbehold på informationssedlen eller hjemmesiden. Ingen af disse to tilgængelige steder beskrives der at 'overgang til det nye produkt fra 1. november 2003 og løbende pr. hovedforfald'. Altså må jeg konkludere at informationen på hjemmesiden og informationssedlen er gældende også for min bil. Forsikringsselskabet fremkommer først med forbehold da de erfarer at det kan betyde udgifter for selskabet. Med hensyn til indledningen i ovenfor nævnte brev vil jeg bemærke at informationen om 'en såkaldt vognmærketarif' er denne sag ligegyldigt.

2. Vedr. hærværksskade den 11. marts 2004, oplever jeg at forsikringsselskabet udtaler sig som vinden blæser og hvad der gavner dem bedst økonomisk. Når man kommer med klare argumenter skifter de fra 3 skader til 2 og senere til 1 skade. Jeg har i mine beskrivelser over for forsikringsselskabet klart beskrevet at bilen holdt inde i en skolegård hvor der ikke kommer biler, cykler eller andre køretøjer, altså kan det ikke være påkørsler af andre køretøjer. Der må da være en 'rimelig sandsynlighed for at skadevolderen har påført skaden med vilje og i ondsindet hensigt' (da skadevolderen har skullet lukke en låge op for at komme ind til bilen) 'at det ikke drejer sig om en af de så hyppigt forekommende parkeringsskader, uden kendt modpart'. Skolebetjenten låste mig ind. Derfor må jeg fastholde at der er tale om en hærværksskade, hvilket heller ikke blev debatteret taksator og mig imellem på værkstedet. Har taksator været ude på gerningsstedet eller

generaliserer han? Skolen har kæmpe låger som var og er lukket når der ikke er elever. Jeg havde fået lov til at holde inde i skolegården da parkeringsreglerne i området har 2 timers parkering. Skolens undervisning var afsluttet. Endvidere skal man huske på at taksator ved selvsyn synede og beskrev skaden af 23. januar 2004 udbedret i februar 2004, hvorfor han ved at bilen var nymalet mv. da hærværket fandt sted. Endvidere roder taksator rundt i skadernes art hærværk/påkørsel hvilket fremgår af taksatorrapporten fra det første uheld (markeret med gult på vedlagte bilag). Påkørsel kalder han hærværk og omvendt.

3. Jeg kan ikke af taksatorrapporten for uheldet se begrebet '2-LAGSMETALLIC'. Dette bortforklarer forsikringsselskabet med den konkrete bils lak og lakering. Billak er billak også for vores bil og for hvilken som helst anden Volvo. Ifølge taksatorrapporten for modpartens bil (en Volvo) ved uheld 23.1.2004 blev der ikke betalt for et sådant tillæg. 'Terminologien, som rapporten benytter' er måske anderledes end rapporten fra uheldet den 23.1.2004 på trods af de tydeligt fremstår med samme opsætning (se markeret med blåt vedlagte kopier). Det er mig uforstående, at der er én så utrolig stor forskel på at male en dør på de to Volvoer, på trods af de beskrives med samme laktype.

4. Jeg har i skrivelse til forsikringsselskabet ønsket at bibeholde retten til at tilbagekøbe én/eller begge skader. Hvilket jeg kan forstå at forsikringsselskabet har accepteret.

Forsikringsselskabet vil gerne bemærke at 'det fremgår af brevet, at vores medlem har ringet til os i januar 2004……'. Jeg har gennemlæst mit brev og kan ikke læse nogen steder at jeg har skrevet at jeg har ringet til selskabet i januar 2004. Derimod har jeg ikke fået udleveret E-mail af 23. januar 2004 fra mig til selskabet.

Idet jeg henviser til LB Fastpræmie informationen af september 2003 og hjemmesiden havde jeg ikke pligt til at oplyse at jeg kort forinden havde en mindre skade idet denne ifølge Fastpræmieprincippet ikke ville have nogen betydning for vores præmie."

Selskabet har i skrivelse af 30/8 2004 til nævnet fastholdt sin afgørelse vedrørende forholdet omkring LB-Fastpræmie. Endvidere har selskabet tilkendegivet, at klageren har ret i sin antagelse om retten til tilbagekøb. Selskabet har videre anført:

> "Ad 2.
>
> Til skadernes beskaffenhed henholder vi os ligeledes til vor stillingtagen i brevet af den 14. juli. Dog må vi bemærke, at beslutningen om at behandle de 3 skader under et ikke fra vor side var et udtryk for, at vi havde ændret opfattelse af skadernes beskaffenhed, men derimod at vi på baggrund af de tidsmæssige forløb fandt, at vi ville komme vores medlem i møde med en mere kulant behandling af skaderne. At taksator fejlagtigt skulle have byttet om på skadernes betegnelser, ændrer stadig ikke skadernes karakter.
>
> Ad 3.
>
> I de af vort medlem fremsendte og markerede taksatorrapporter vedrørende maling af to døre fremkommer forskellen på priserne for malerarbejdet ved, at den ene rapport vedrører en bagdør og den anden en fordør. En fordør er større end en bagdør og malerarbejdet er derfor dyrere, hvilket også fremgår af det højere antal arbejdsenheder i forbindelse med fordøren."

I skrivelse af 12/9 2004 til nævnet har klageren fastholdt sit krav om fastpræmie og hærværksskaden. Angående reparationsomkostningerne har klageren bl.a. anført:

> "3. Forsikringsselskabet skriver at en fordør er større end en bagdør og at malerarbejdet derfor er dyrere i dette tilfælde dobbelt så dyrt. Det har foranlediget os til at måle vores døre, hvor vi kom frem til at vores fordør (det malede areal) er på 5974 cm², og vores bagdør (det malede areal) er på 5452 cm². Denne forskel (på 522 cm²) retfærdiggør ikke at forsikringsselskabet påstår at det er dobbelt så dyrt at male en fordør frem for en bagdør. Forskellen svarer til en flade på 1 m x 5 cm."

Selskabet har i skrivelse af 21/9 2004 til nævnet bl.a. henvist til, at selskabet i skrivelse af 30/8 2004 har givet en forklaring på forskellen imellem de to bilag, som klageren selv har fremsendt. Ifølge selskabet fremgår det af rapporterne, at der ved fordøren også indgår maling af plast, hvilket ikke er tilfældet ved bagdøren, og at arbejdets omfang

ved maling af fordøren er større end ved bagdøren. Dette har selskabet vurderet på baggrund af en faktuel gennemgang af rapporterne.

I skrivelse af 6/10 2004 til nævnet har klageren bl.a. oplyst, at han ikke kan finde noget sted i rapporterne, hvor maling af plast indgår, og han kan heller ikke finde noget plast på det malede område af bilens døre. Han har konstateret, at bilens døre er af metal, og at dørene kun har en pynteliste, som bliver taget af, når døren males. Han fastholder, at prisforskellen mellem fordør og bagdør forekommer urealistisk, når man ser på den minimale forskel i størrelsen af dørene.

Det fremgår af sagen, at klageren over for selskabet har klaget over oplysningerne vedrørende hans bilforsikring i den forsikringsoversigt, som han har modtaget for 2005, samt at selskabet ikke har ønsket at gå ind i en drøftelse af deponering, som han tidligere har opfordret det til. Af selskabets skrivelse af 24/11 2004 til nævnet fremgår bl.a.:

> "Hvad angår oplysningerne i forsikringsoversigten er disse efter vores opfattelse korrekte på det foreliggende grundlag. Skulle vores medlem beslutte at tilbagekøbe konkrete skader, er vi - som tidligere tilkendegivet - indstillet på at foretage en regulering. Det samme gør sig selvsagt gældende, hvis Ankenævnet skulle komme til en kendelse, som giver vort medlem medhold i spørgsmål, som berører præmietrin. Da ingen af disse forhold endnu er til stede, har vi ikke haft grundlag for at ændre på oplysningerne i forsikringsoversigten.
>
> Hvad angår spørgsmålet om deponering, har vi ikke kunnet gå ind på dette, da det må være indlysende, at man ikke ville kunne nå til enighed om, på hvilket grundlag en deponering skulle ske."

Endelig har klageren i skrivelse af 2/12 2004 til nævnet anført følgende:

> "Forsikringsselskabet har på intet tidspunkt forsøgt at indgå i en dialog om en mulighed for at løse problemet omkring et fælles sted at deponere vores penge. Når forsikringsselskabet ikke vil forsøge at samarbejde om et fælles deponeringssted tvinger de os til hvert kvartal at indbetale for meget i præmie ud fra den aftale om at vi mindst kan tilbagekøbe et af uheldene. På den måde er de snu nok til at tilbageholde vores for meget indbetalte penge uden at vi kan gøre noget ved det. Denne pro-

cedure kan forsikringsselskabet benytte sig af i ret mange kvartaler, indtil der er faldet en endelig afgørelse enten via forsikringsankenævnet eller gennem en retssag. På den måde tvinges vi uønsket til at deponere vores penge hos forsikringsselskabet uden økonomiske garantier.

Foranlediget af ovenstående må vi fastholde at de præmier og selvrisikooplysninger som forsikringsselskabet har tilsendt os er ukorrekte."

Nævnet har fået forelagt det materiale, parterne hver især har vedlagt i sagen.

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at selskabet har givet tilsagn om, at klageren kan tilbagekøbe skaderne.

LB Fastpræmie:

Under henvisning til de af selskabet anførte grunde finder nævnet, at klageren ikke har krav på at få forsikringen overført til forsikringsformen LB Fastpræmie fra det tidspunkt, hvor produktet første gang var beskrevet på selskabets hjemmeside. En ændring af forsikringsformen kræver en direkte henvendelse til klageren, hvilket først er sket i februar 2004, eller en aftale mellem klageren og selskabet, hvilket ikke findes godtgjort af klageren.

Hærværksskade:

Nævnet finder ikke på det foreliggende grundlag anledning til at kritisere, at selskabet har afvist at behandle den anmeldte skade, som skete den 11/3 2004, som en hærværksskade.

Reparationsomkostninger:

Nævnet finder ikke at kunne kritisere selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med reparation af de to bildøre.

Herefter, og idet nævnet ikke kan kritisere selskabets afgørelse vedrørende oplysningerne i forsikringsoversigten for 2005 samt spørgsmålet om deponering,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen